

Ministerieel besluit houdende bescherming als monument van Parochiekerk Sint-Rictrudis met omgevende kerkhof te VLETEREN (Woesten)

DE VLAAMSE MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BINNENLANDS BESTUUR,
INBURGERING, TOERISME EN VLAAMSE RAND

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij bijzondere wet van 8 augustus 1988, inzonderheid artikel 6, § 1, 1, 7;

Gelet op het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992, 22 februari 1995, 22 december 1995, 8 december 1998, 18 mei 1999, 7 december 2001, 21 november 2003, 30 april 2004, 10 maart 2006 en 27 maart 2009;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2009 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 24 juli 2009, 4 december 2009, 6 juli 2010, 7 juli 2010, 24 september 2010, 19 november 2010, 13 mei 2011, 10 juni 2011 en 9 september 2011;

Gelet op het ministerieel besluit van 10 februari 2011 houdende vaststelling van een ontwerp van lijst van als monument te beschermen Parochiekerk Sint-Rictrudis met omgevende kerkhof te Woesten;

Gelet op de behandeling van de uitgebrachte adviezen en ingediende bezwaren door Onroerend Erfgoed West-Vlaanderen op datum van 17 augustus 2011, zoals voorgelegd aan de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen;

Gelet op het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen van 1 september 2011,

BESLUIT:

Artikel 1. Wordt beschermd overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992, 22 februari 1995, 22 december 1995, 8 december 1998, 18 mei 1999, 7 december 2001, 21 november 2003, 30 april 2004, 10 maart 2006 en 27 maart 2009:

Wegens de historische, in casu de architectuurhistorische, waarde:

- als monument

PAROCHIEKERK SINT-RICTRUDIS met omgevende kerkhof, gelegen te VLETEREN (WOESTEN), Woestendorp(Woes) ZNR

bekend ten kadaster:

VLETEREN, 3e afdeling, sectie B, perceelnummer(s) 254/OA0

zoals afgebakend op bijgevoegd plan

Art. 2. Het algemeen belang dat de bescherming verantwoordt, wordt door het gezamenlijk voorkomen en de onderlinge samenhang van de volgende intrinsieke waarden gemotiveerd:

Historische, in casu architectuurhistorische, waarde:

Dit bedehuis bewaart een imposante 15de-eeuwse westtoren die zowel naar opstand, afwerking als naar materiaalgebruik aansluit bij de regionale kerkbouw van de kuststreek. Deze gaaf bewaarde westtoren vertoont een rijzig en monumentaal karakter en wordt getypeerd door de geledingen door middel van kordons, de op elkaar gestelde hoeksteunberen, het traptorentje en de gesloten borstwering. Het betreft een fraai voorbeeld van de regionale baksteengotiek, gekarakteriseerd door de architectonische versieringen als de spitsboog casementen met laatgotisch traceerwerk en de rood bakstenen metselaarstekens. Het schip van de kerk, verwoest tijdens de eerste Wereldoorlog, werd in 1923-1924 wederopgebouwd naar ontwerp van de architecten J. en W. Lecoutere (Izegem), vertoont een kwaliteitsvolle wederopbouwarchitectuur. Het betreft een historiserende aanpak, geïnspireerd op het vooroorlogse, welke resulteerde in een imitatieve interpretatie van de laatgotiek, zowel naar plattegrond als opstand. De verzorgde baksteenarchitectuur, - in afwisseling met het gebruik van hergebruikte ijzerzandsteen in de onderbouw - wordt onder meer getypeerd door de geprofileerde omlijsting en het fraai maaswerk met visblaasmotief van de drie- en vierlichten en door de steunberen met versnijdingen uitlopend op hogels met pinakel. Dit bedehuis bewaart daarenboven een waardevol voornamelijk 18de-eeuwse mobilair. Vermeldenswaardig zijn de preekstoel, het doksaal, de orgelkast, de deels behouden communiebank, de doopvont, de altaartafels, de kalvarie, een tweetal beelden met name O.L.V. en Sint-Rictrudis, een doek de H.-Rictrudis voorstellend en een neogotisch hoofdaltaar. Het kunsthistorisch belang van dit bedehuis en van zijn mobilair werd reeds in 1917 onderscheiden door de opname in de inventaris van het bouwkundig erfgoed. Deze inventaris werd uitgevoerd in opdracht van de toenmalige minister van Kunst en Wetenschap, onder leiding van E. Dhucque, lid van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen. Naast het in veiligheid brengen van belangrijke kunstwerken had deze missie ook tot doel een inventaris op te maken van het door oorlogsgeweld bedreigde erfgoed. In het archief van de 'Mission Dhucque' zijn diverse gedetailleerde tekeningen en foto's van deze kerk en zijn mobilair bewaard. Het behoud van dit mobilair is te danken aan de Mission Dhucque, die de stukken tijdens de oorlog heeft gedemonteerd en in veiligheid heeft gebracht. Het kerkhof, zijnde de directe omgeving van de parochiekerk omwille van het algemeen belang gevormd door de historische waarde, als zijnde van oudsher de visuele omgeving van de kerk, welke door haar beeldbepalend karakter de intrinsieke waarde van het bedehuis versterkt. Deze omgeving wordt gekarakteriseerd door de volgende beeldbepalende elementen: het kerkhof, het westelijke kerkpad en de omringende doornhaag.

Art. 3. Met het oog op de bescherming zijn van toepassing:

De beschikkingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 november 1993 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering van 23 juni 2006, 5 juni 2009, 4 december 2009 en 10 juni 2011 (Belgisch Staatsblad 10 maart 1994, 22 augustus 2006, 18 september 2009, 11 januari 2010 en 2 augustus 2011).

Brussel,

14 DEC. 2011

Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering,
Toerisme en Vlaamse Rand

Geert BOURGEOIS